

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

- 2 Otče Zdeňku...
- 2 Ten druhý
- 3 Setkání ministrantů
- 3 Víš, kdo jsem?
- 4 Vždycky, když vidím při mši sv.
v kostele malé ministranty
- 4 Nevidomý Čech
- 4 Modlitba
- 4 Sbírám, sbíráš, sbíráme
- 5 Modlitba k táborovému ohni
- 5 Černá taška, to je normální.
- 6 Svěcení nové kapličky
- 6-8 Předávání víry v rodině (2. díl)
- 8 Milí farníci
- 8-10 Otevřený dopis členům
Zastupitelstva města Proseč
- 11-12 Kalendář, intence

Nemůžeme sebe samotné
v tichosti držet zavřené ve farnostech,
v našich komunitách,
když tolik lidí čeká na evangelium.
Nestačí jen otevřít dveře -
musíme jimi projít
a setkávat se s lidmi!

papež František

A dveře, jimiž je Ježíš,
nejsou nikdy zavřeny.
Jsou otevřeny vždy a všem bez rozdílu,
bez vylučování a bez privilegií,
protože, jak víte,
Ježíš nikoho nevylučuje.

papež František

Milí farníci,

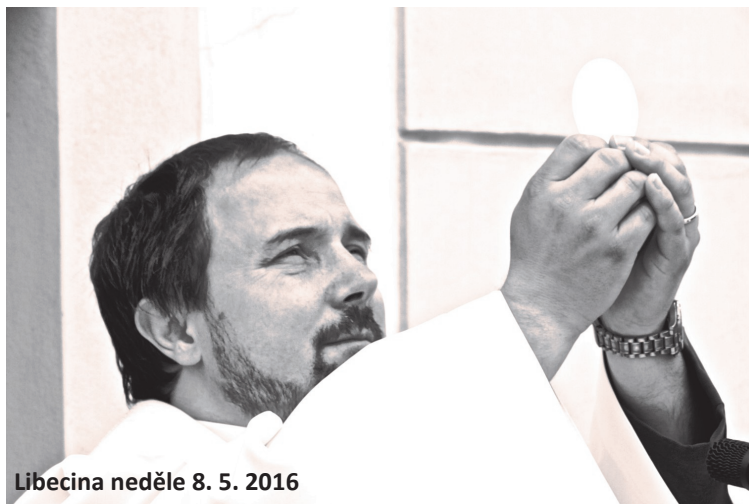
se smutkem, ale zároveň s nadějí Vám píši poslední úvodník do našeho farního časopisu. Smutek přichází z loučení s Vámi. I když odcházím do jiné farnosti, budu rád vzpomínat na mnoho krásných a hlubokých událostí, které jsme společně za těch osm let prožili. Naděje klíčí z vědomí, že tuto změnu přijímám jako vyjádření Boží vůle skrze pana biskupa, kterému jsem slíbil poslušnost. Věřím, že žít Boží vůli je to nejlepší, neboť tak činil i Ježíš a Boží vůle je podněcována nejhlubší láskou k nám, lidem.

Vám všem, milí přátelé, farníci, děkuji za vše, co jste pro farnost i pro mne udělali. Omlouvám se za všechny chyby a nedostatky, kterých jsem se dopustil. Prosím, odpusťte mi, jestli jsem někomu z Vás nějak ublížil, něco opomněl či se nezachoval správně. Díky za Vaši lásku.

Však v minulých měsících jsme společně prožili ještě několik

„Přivítání“ Nové Hradky neděle 13. 7. 2008

Libecina neděle 8. 5. 2016

Otče Zdeňku,

zprávu o změně Vašeho působení jste nám řekl právě o prosečské pouti. Byla to rána, která se rychle rozesla mezi farníky. Ve tvářích jste jistě zahlédl udivení, smutek i rozpaky. To nikdo z nás nečekal. Slovům se nechtělo uvěřit. Děkujeme Pánu, že nám dopřál vedle sebe být, děkujeme za starosti a oběti, kterých nebývalo málo, děkujeme za všechno, co jste zasel do lidských srdcí, díky za cestu, kterou jste nás vedl k Bohu.

Ať Vás Pán chrání, opatruje, dá dostatek síly ve Vaší duchovní činnosti, ať Vás vede tou cestou, na které Vás chce mít - kde Vás potřebuje. Prosíme o vzpomínku v modlitbě. Pokoj s Vámi.

prosečští farníci

Ten druhý

Na ulici velkoměsta sedí pobuda celý odřený, smutný a jistě i hladový, na zemi má svou čepici a svýma smutnými očima prosí o almužnu. Lidé chodí kolem, ale čepice je stále prázdná. Hlavou mu běží starost, jak ještě dlouho vydrží s prázdným žaludkem. Ulicí jdou dva chuligáni. Jeden nese kytaru, druhý saxofon. Smějí se a vtipkují. Saxofonista spatřil na stánku slaměný klobouk a za poslední peníze si jej koupil, moc se mu líbil. Radostně pokračovali cestou dál, až došli k pobudovi. Na chvíli se zastavili a jejich oči se s ním spojily. Sedli si vedle něho a začali mu hrát, aby ztišili jeho žal. Hráli velmi pěkně a lidé jim začali házet kovové mince. Saxofonista sundal svůj nový klobouk a hráli ještě dlouho, až byl klobouk téměř plný. Rychle vstali a klobouk postavili do

pokračování ze strany 1

krásných chvil. Jako minulé roky, jsme v měsíci květnu konali poutní mše sv. s májovou pobožností u kapliček v našich farnostech. Bylo to na Pasekách, na Libecíně, ve Zderazi a v Nové Vsi, v Doubravících a ve Chmelišti u Nových Hradů. Myslím, že jsme nejen prožili pěkné bohoslužby s prosbou za obec i všechny její obyvatele a uctili litaniami Matku Boží, ale také jsme zažívali radostné společenství těch, kdo se sešli. Děkuji všem, kdo zajišťovali vše potřebné k těmto bohoslužbám.

Jsem rád, že jsme i letos mohli svobodně a veřejně projevit svoji víru v Ježíšovu přítomnost v eucharistii, když jsme o slavnosti Těla a Krve Páně procházeli s Nejsvětější svátostí po prosečském náměstí nebo Novými Hradky k soše sv. Josefa. Je důležité si uvědomit a děkovat Pánu, že v naší době to není chápáno jako protistátní činnost, že nás kvůli tomu nevyslýchají, neodsuzují, nezavírají do vězení. Děkuji všem, kdo se tímto způsobem hrdě přihlásili k Ježíši Kristu a nestyděli se za to. Děkuji především těm, kdo připravovali oltáře, maminkám, které krásně vystrojily družičky i samotným družičkám a dětem, které na cestu Pánu Ježíši kladly květinový koberec. Mužům, kteří nesli nebesa a zajišťovali bezpečnost v dopravě a našim šikovným ministrantům. Kéž nás tato slavnost stále upevňuje v lásce k Ježíši a v opravdovosti víry.

V prosečské farnosti jsme se první červnovou nedělí radovali z prvního svatého přijímání čtyř dětí, Terezky, Zuzanky, Jiříka a Matouška. Byla to úžasná chvíle, na kterou se děti i rodiče připravovali a určitě na ni budou dlouho vzpomínat. Podstatné je však si uvědomit, že takovou slavnostní chvíli prožíváme pokaždé, když Pána Ježíše v eucharistii přijímáme. I když to není už poprvé, měli bychom se stejně, možná i více těšit na radostné setkání s živým Kristem a intenzivněji i hlouběji jej prožívat. Vyprošujme dětem i jejich rodičům všechny potřebné dary pro růst ve víře a vytrvalost v životě z ní. Ať stále a hojně čerpají sílu i milosti ze svatého přijímání.

Jako minulé roky, tak i letos jsme v našich farních kostelech prožívali akci nazvanou Noc kostelů. Je to příležitost nabídnout návštěvníkům něco z bohatství krásy a kultury, jež pozvedá lidského ducha, a ukázat jim něco ze života farnosti. Jsem přesvědčen, že tato událost otevírá bránu k navazování nových přátelských vztahů a dává příležitost svědčit o radosti z víry. Velmi děkuji všem organizátorům za uskutečnění Noci kostelů.

Drazí přátelé, i když já odcházím do jiné farnosti, Vy zde zůstáváte a s Vámi pokračuje život zdejších farností. Některé události, které se připravují, budu moci prožít ještě společně s Vámi. Jednou z nich je oslava patrona novohradského kostela sv. Jakuba při poutní mši svaté, na kterou bude navazovat farní den. Během tohoto dne se chci rozloučit a poděkovat všem novohradským farníkům. Prosím, přijďte prožít krásné společné chvíle.

V neděli 18. září prožijeme další velkou radost v prosečské farnosti; asi patnáct biřmovanců (těch co se na biřmování připravují) přijme svátost biřmování z rukou našeho diecézního biskupa Mons. Jana Vokála. Abychom tuto slavnost prožili jako farní rodina, která se schází nejen k bohoslužbám, ale prožívá i další okamžiky společně, rozhodli jsme se s pastorační radou, že s touto slavností spojíme farní den. Zde budeme moci s panem biskupem, s našimi biřmovanci i s celou farní rodinou prožít chvíle přátelských rozhovorů a radostného setkání.

Chci Vás všechny pozvat také na pout' k Bráně milosrdenství do kostela Panny Marie Pomocné na Chlumku v Luži, kterou vykonáme v neděli 28. srpna. I když putovat na Chlumeck je již tradiční akce našich farností, tak letos ji konáme ve Svatém roce milosrdenství. Zvláštním znamením Svatého roku je právě pout', protože je obrazem cesty, kterou se každý člověk svým životem ubírá. Také k bráně

milosrdenství bude každý muset podle svých sil vykonat pouť. Milosrdenství je cílem této cesty a vyžaduje připravenost i k oběti. Pout' je tudíž podnětem k obrácení: prostřednictvím Svaté brány se necháme obejmout Božím milosrdenstvím a zavážeme se k tomu, abychom vůči druhým byli milosrdní, jako je Otec k nám. Pán Ježíš nám ukazuje etapy této pouti, kterými lze tohoto cíle dosáhnout: „Nesud'te, a nebudete souzeni, nezavrhujte, a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jakou mírou měříte, takovou se naměří vám“ (Lk 6,37-38).

Také papež František nás k tomu vybízí a ze své kompetence stanovuje možnost získat odpuštění „starých dluhů“ (myšleno duchovně) a získání zvláštních milostí a duchovních darů. K tomu je třeba: vyznání hříchů a obrácení, tj. rozhodnutí už nehřešit, vykonat pokání, dále přijmout eucharistii, vyznat víru v Boha, pomodlit se na úmysl papeže. Svatá brána se tak stane branou Milosrdenství, aby každý, kdo jí projde, mohl „zakusit lásku Boha, který potěšuje, odpuští a dodává naději“.

Milí farníci, vyprošuji Vám všem hojnost Božího požehnání a velkorysost v přijetí nového pana faráře. Ať s ním dokážete vytvořit také tak pěkné vztahy jako se mnou. K tomu Vám ze srdce žehnám.

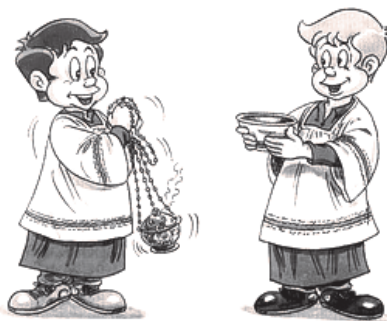
o. Zdeněk

Setkání ministrantů

Ve dnech 15.-17.4. 2016 se konalo diecézní setkání ministrantů v klášteře Želiv zaměřené na téma „Milosrdní jako Otec“. Na místo jsme přijeli navečer asi v půl šesté a hned jsme se mohli ubytovat. Na pokoji jsme měli 4 postele a 3 velké matrace, což se klukům moc líbilo. Po

ubytování jsme měli dost času do prvního společného setkání, takže si kluci mohli na zahradě kláštera zahrát fotbálek. Poté následovala večere a seznamovací setkání. Byli zde představeni organizátoři a také jednotlivé vikariáty. Shlédlí jsme scénku z historie kláštera a poté následovala noční výprava k prameni vody. Cestou jsme s klukama museli splnit dva úkoly. U pramene jsme si zapálili od paškálu svíčky a obnovili své křestní sliby. Poté následovala cesta zpět a vytoužený spánek. Animátoři nám přišli ještě přečíst pohádku, ale tu už někteří neslyšeli nebo ne celou.

Ráno jsme absolvovali rozcvičku. Po snídani jsme vyslechli krátkou katechezi s opatem kláštera Jáchymem Šimkem a pak jsme vyrazili s ostatními ministranty na první bojovku. Na velké louce bylo připraveno 5 stanovišť, u kterých kluci plnili úkoly zaměřené na téma „Milosrdenství“. V poledne si děti mohly vybrat program, kterého se chtějí zúčastnit odpoledne. V nabídce bylo raftování, lezení a jízda na koni, fotbal, dílny, procházka ke koňům, prohlídka kláštera, střelba z luku a dalších zbraní. My jsme se rozdělili na dvě skupiny. První šla na raftování a druhá na fotbal. Odpoledne jsme se sešli v klášteře, kde se kluci připravili na mši svatou. Ještě před ní bylo menší setkání ministrantů s p. biskupem Janem Vokálem v tzv. ambitu kláštera. Po něm následovala mše sv., kterou koncelebroval p. biskup. Pak už následovala večere. Ve 20.30 měla být společná adorace na hřbitově, ale protože přišla velká bouřka a dokonce padaly velké kroupy, tak se adorace uskutečnila v kostele. Opět se jí účast-

čepice ubohého člověka, kterému se při jejich hře rozzářily oči. Chlapci rychle zmizeli, ale oči ubohého člověka šly stále s nimi. On byl ten druhý a mezi nimi šel Ten třetí.

Mám v komoře už dost velký nepořádek a zavářela jsem třešně, tak musím srovnat regál, aby se mi to tam pěkně vešlo a bylo to přehledné. Vůbec se mi do toho nechce, bolí mě záda a nohy, ale začala jsem a moc mi to nejde. Vtom přišla návštěva, kterou jsem ráda uviděla. Práci jsem nechala a radostně jsme si při kafičku povídali, čas běžel, až už bylo dosti pozdě. Maminka nám vždy říkála, děti, když za vámi kdykoliv v životě někdo přijde, vždy ho s láskou přijímejte a říkejte si, to je sám Kristus Pán. Aby vám jednou nemusel říct: „Byl jsem u tebe a nepřijal jsi mě.“ Tedy rádi přijímejme všechny ty druhé, pěkně se na ně podívejme, usmějme, podejme jim ruku (vře, ne jako když držíš v ruce leklou rybu) a obejmeme se. Zeptejme se na jejich starosti, zdraví, ale nevyzvídejme, co třeba říci nechtějí. Svoje problémy nechme, až se vás oni na to sami zeptají. Někdy na to ani nedojde, ale to vůbec nevádí, hlavně, že od nás jde návštěva potěšena. Druhý den ráno byla komora v pořádku a s pomocí Boží mi to šlo skoro samo.

Ted' musím napsat vám, moje milované děti. Už se s vámi moc těším na prázdniny. Už se těším na váš bezstarostný smích a vaše radostné prázdninové hry. Přeji vám pěkné známky na vysvědčení a hodně Boží ochrany a ochrany Panny Marie a andělů strážných při vašich prázdninových aktivitách.

Také musím velmi poděkovat našemu otci Zdeňkovi za léta, která Bůh promění a jednou mu je rád přičte k dobru. On byl také ten druhý, který rád každému pomohl a kdykoliv jej přijal. Pomník, který si u nás vybudoval, ho u nás bude stále připomínat. Může se s hrdostí klidně ohlédnout zpět. Na vašem novém působišti vám přejeme hodně lásky, porozumění, jako jsme mohli prožívat my s vámi. Rádi vás v Litomyšli či kdekoli budeme navštěvovat. Otče Zdeňku za vše velký a velký dík.

S. P.

Víš, kdo jsem?

Nikdy jsem neučinila nic špatného, ale kvůli mně byly zmařeny lidské životy, potopily se lodě, byla vypálena město, padaly vlády, byly prohrány bitvy, a

dokonce několik kostelů bylo kvůli mně zavřeno.

Nikdy jsem nikoho neuhodila, neřekla jediné nevlídné slovo, ale kvůli mně byly zničeny domovy, ochladla přátelství, ustal dětský smích, manželky ronily hořké slzy, bratři a sestry na sebe navzájem zapomněli a rodiče odešli do hrobu se zlomeným srdcem.

Neměla jsem v úmyslu nic zlého, ale kvůli mně byly zmařeny talenty, slušnost a zdvořilost prohrály a příslib úspěchu a štěstí skončil v bolesti a neštěstí.

Nevydávám žádný zvuk, jen mlčím. Ne proto, že taková už jsem já. Nemohu nabídnout nic než zármutek a bolest.

Možná si ihned nevzpomeneš na mé jméno, ale jsem si jista, že mne osobně velmi dobře znáš. Jak, že se jmenuji?

Lhostejnost!

svá.

Modlitba

Pane, ať jsi stéblo trávy nebo obyčejný list, prosím, dej, ať aspoň trochu umím ve tvých vzkazech číst. Prosím, ať řeči stromů ať trochu rozumím, ať vědí, že se učím a že nic neumím. –

Dej, ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru, když se trápím zbytečnostími, ať pohlédnu nahoru, ať mi stačí dohlédnout na obzor, který jsi mi dal, ať se smírím se vším, co jsi mi kdy vzal. –

A dej mi sílu snášet pokorně, co změnit nemám sil, odvahu, abych to, nač stačím, na tomto světě pozměnil, a také prostý rozum, který vždycky správně rozezná, co se změnit nedá a co se změnit dá.

Hana a Petr Ulrychovi,

Sbírám, sbíráš, sbíráme

Jen krátké sdělení o sběru víček z potravinových obalů. Díky vám všem za pochopení pomoci malé Mišce, která potřebuje naši pomoc ve formě sběru víček. K odvozu mám připravených pět pytlů víček. Odveze je jako vždy ing. Nekvinda do sběrného místa spolu s Neratovskými. Děkuji zvláště za kouzelnou nadupaná sběrem známek z došlých dopisů. Bylo to velké překvapení – právě jsem připravovala odeslání sbírky. Novohradští, díky!

nil i p. biskup. Před spaním jsme shlédli krátký film Doba ledová – Velikonoční překvapení. Některé skupinky ministrantů v sobotu odjely, takže na ranní rozsvícení nás už bylo méně. Po snídani jsme měli besedu s p. biskupem, na které mohli ministranti klást otázky nebo je mohli již dříve napsat a vložit do krabice. Beseda byla poučná, ale také jsme se zasmáli. V 10 hodin se kluci ustrojili do ministrantského a v 10.30 jsme slavili s ostatními farníky a p. biskupem mši svatou. Pobyt v Želivu jsme zakončili dobrým obědem a pak už hurá domů.

Petr Rejman

Vždycky když vidím při mši sv. v kostele malé ministranty,

vzpomínám na své roky strávené u oltáře. Začínal jsem v předškolním věku a byl jsem nejmenší. Byla padesátá léta a tak nás ministrantů zbylo pět. Tak i já, ač malý, jsem jednou zůstal u oltáře (tehdy u hlavního) sám; sloužila se latinská mše a při ní se přenášel misál, tehdy strašně velká kniha a ještě na podstavci, z epistolní strany na evangelní. A protože jsem nedosáhl na oltář, stoupl jsem si na špičky a nazvedl podstavec i s misálem a otočil se na schůdky. A stalo se, že mě misál svou vahou převážil a já jsem udělal salto. Pan farář Ducháček zachoval důstojně klid a čekal, až jsem se posbíral. Pak misál přenesl na evangelní stranu a pomohl mi ho dát na oltář. Od té doby jsem už misál nepřenášel, vždy si ho pater přenesl sám. Jedna další potíž byla, že se na modlitby odpovídalo latinsky, a tak když jsem ministroval sám, musel odpovídat za mě pan Petr Rejman, který stál ve dveřích zákristie.

Léta ubíhala a vše se změnilo. Pater Ducháček se nevrátil z návštěvy rodičů, byl tehdy první pátek v měsíci. My s bratrem jsme měli ministrovat a čekali jsme, jestli přijede nějaký kněz. A taky přijel, na motorce a v koženém kabátě. Bratr letěl domů říci, že přijel nějaký tajný. Rodiče přišli a pak jsme zjistili, že to je opravdový kněz, pater Josef Čechal.

Nastala éra koncilní, obrácení oltáře a česká liturgie. Myslím, že od té doby také více vnímám liturgii. Přišla také léta, kdy u oltáře bylo tolik ministrantů, že se nemohli ani vejít k oltáři a tehdy jsem s lítostí skončil, byl jsem nejstarší.

Na léta ministrování vzpomínám s vděčností a ona průprava u oltáře se hodí i v civilním životě. Podstatné je, že člověk něco dá ze svého, ona povinnost sloužit, ale dostane zvláštní ochranu, která je potřebná pro život. Ta ochrana v mém případě byla i tehdy, když jsem padal s nákladním autem do rokle a mně ani autu se nic nestalo; spolupracovníci, kteří to se mnou prožili, nevěřili, že je to možné. Tak bych chtěl, aby rodiče dbali na to, aby jejich potomci pokud možno sloužili u oltáře. Je to ohromná pocta a dar.

Karel Sodomka, Proseč

Nevidomý Čech

Maraton na Velké čínské zdi.

12. květen letošního roku. Příběh Jana Bauera (37), který jako nevidomý první člověk na světě, rozhodl se uběhnout maraton na Velké čínské zdi. Skončil na velmi dobrém 21. místě. Od diváků dostal velký potlesk, nadšení a velký obdiv. Maratonec Jan říká: „Ten pocit byl úžasný. Každý kdo z 2,5 tisíce běžců proběhl cílovou rovinou - rozhlas hlásil vždy jméno a zemi. Když jsem dobíhal já, hlásili, že dobíhá první nevidomý běžec v historii a že je z České

republiky. Najednou se ozval obrovský jásot a hukot, potlesk a přímo burácení a fandění. Bylo to prostě emotivní, silné.“

Popisuje neuvěřitelný cíl, kterého Jan Bauer dosáhl po roční přípravě. „Nejhorší nebylo podnebí, ale více jak pět tisíc schodů různých velikostí. V Česku se připravoval běháním do kopců i schodů ve výškových budovách. Jenže na Velké zdi je každý schod jiný, jinak nakloněný, šikmý, má různé hrany. Nikdy nevíte, co přijde. Svaly to však zvládly. Umístil jsem se na 21. místě ve své kategorii, tedy mezi muži 30-39 let a celkově 138.“ vyprávěl běžec po příletu do Prahy. Domů k rodině se vrátil plný dojmů. Vyprávěl, jak tam silně a mocně dýchala historie. Všechno je obří - moderní město. Je čisté s fantastickou kuchyní a i vcelku milými lidmi, popsal Jan metropoli Číny.

Asi za půl hodiny po Janu Bauerovi doběhl další nevidomý běžec z Česka Ondřej Zapletal. Jan vypráví o Ondrovi: „Ondra je mladý kluk, kterému se zalíbil můj nápad běžet maraton. Takže jsme připravovali dva týmy do Číny,“ raduje se z úspěchu svého spolubojovníka Jan Bauer.

Jan je slepec, který se nenechal srazit k zemi ani oslepnutím ve svých třiceti letech, ani roztroušenou sklerózou a dojel. Dále dokázal i dojet na tandemovém kole z Prahy do Itálie, kde se jezdí jedna etapa GIRO D'ITALIA, a aby to bylo snad úplně, vyšplhal na Gerlachovský štít. Se svojí manželkou se stará o dvě děti, má své velké sportovní plány, které zatím neprozrazuje.

Přejeme nadšenému běžci maratonu hodně odvahy, síly, nadšení - pevného zdraví. Díky, Jene!

svá.

Prosím, pokračujte. Věřím, že třeba málem zmírníme potřebu těch, kteří naši pomoc potřebují. Poděkování patří vám všem nadšeným, kteří sbíráte.

Marie Soukalová

Modlitba k táborovému ohni

Pane lesů, vod a strání, veškeré naší sestry přírody, všeho, co dýchá a žije! Pozdravujeme tě ohněm, který zaplanul mezi námi, i tím, který hoří v nás. Po celý den žil ve svitu slunce a po léta se hromadil ve dřevě stromů. Dnes proměněn v plameny stoupá k letnímu nebi. A naše tváře v kruhu ozářené se navzájem sobě podobají jako tváře rodných bratří. Živoucí ohni, Pane života, přijmi náš dík a pevný slib, že tento zářivý odlesk rodného bratrství ponese živý dál, aby svítil z tváří všech lidí. Tys nám dal ohnivou sílu mládí. Tys nám dal štěstí radostné lásky. Zavolal jsi nás, Pane. Jsme připraveni!

svá.

Černá taška, to je normální.

Fotografie papeže s aktovkou obletěla svět. To pondělní ráno na římském letišti Fiumicino před odletem do Rio de Janeira dne 22. července 2013 si papež jako své příruční zavazadlo nesl černou koženou aktovku. Přiletěl vrtulníkem z Vatikánu a hned jak z něj vystoupil, pozdravil prezidenta italské Rady ministrů a další civilní autority, přičemž v levé ruce stále držel zmíněné zavazadlo. Jeho černá aktovka byla zřetelně vidět v okamžiku, kdy pomalu stoupal po schodech na palubu letadla, jež mělo jeho i celý doprovod, včetně novinářů, dopravit do Brazílie na Světové dny mládeže.

Fotografie papeže, jak nastupuje do letadla s aktovkou v ruce, se okamžitě objevila na serverech deníků a kolovala mezi novináři mnohých novin po celém světě. Mnozí uznávaní komentátoři se to pokoušeli zdůvodnit. Jeden z novinářů se dohadoval, co asi tak důležitého může aktovka obsahovat, že ji papež nedá z ruky. Že by to byly důležité informace ohledně reformy římské kurie? Nebo snad palčivé dokumenty neslavně známé skandální kauzy Vatileaks? Týden nato, když se papež František vracel z Brazílie do Říma, odpovídal během letu celou hodinu a půl na otázky novinářů. Byla to skutečná tisková konference bez jakéhokoli zázemí a připravených otázek. Jedna z otázek se týkala zavazadla, proč ho nosí osobně a co tak důležitého vlastně obsahuje. Dozvěděl se, jak hodně se o tom spekulovalo a že fotografie papeže s aktovkou byly otištěny snad všude a navíc sledovány s velkým zájmem. Nikdo nikdy neviděl, že by si papež sám nosil svoji aktovku. To bylo vždy úkolem jeho sekretářů nebo komorníků.

S úsměvem na rtech, pobaven tímto zájmem, který vyvolala taková drobnost, odpověděl: „Nebyl tam klíč od atomové bomby! Nesl jsem si ji, protože jsem na ni zvyklý. Když cestuji, mám u sebe aktovku. A co je uvnitř? Je tam holicí strojek, breviář, diář, nějaká kniha na čtení - vzal jsem si jednu o svaté Terezičce, kterou obdivuji...Vždy jsem na svých cestách cestoval s aktovkou, to je normální. Snad máme být normální... Nevím... pro mě je trochu zvláštní to, co říkáte o té fotografii, která obletěla svět. Musíme si zvyknout být normální, ne? Žít normální život.“ - Méně senzační a především méně fotografovaný byl další moment 28. srpna 2013, kdy František celebroidal mši svatou v bazilice svatého Augustina na Campo Marzio. Bylo to při příležitosti zahájení 184. generální kapituly augustiniánského řádu v den svátku svatého biskupa z Hippony. Jeden snímek zachytil papeže v okamžiku, kdy vystupoval z auta a v podpaží si nesl pouzdro s mitrou, kterou měl použít během obřadu. „Musíme si zvyknout být normální.“

A. Tornielli „Kvítky papeže Františka“
připravila svá.

Svěcení nové kapličky

Dne 20. 8. 2016 od 15.00.

Dovolují si oznámit, že dne 20. 8. 2016 od 15.00 proběhne svěcení a požehnání nové kapličky, postavené poblíž domu čp. 61, Proseč, Záboří, na památku a poděkování pateru Josefu Čechalovi, působícího v římskokatolické farnosti Proseč v době od 7. 4. 1956 do 1. 11. 1996.

Vy všichni, které nová kaplička, její svěcení, vzpomínka na patera Josefa Čechala a děkovaná mše svatá může oslovit a potěšit, ale i Vy, které tyhle věci vůbec nezajímají, přijměte pozvání a přijďte pobýt.

PROGRAM:

Průvodní slovo Ing. Antonín Nekvinda

- Kristýna Řebíčková - schola „Naživo“ – hudba, zpěv
- Ing. Antonín Nekvinda – úvod, přivítání
- Ing. Antonín Nekvinda – vzpomínka na patera Josefa Čechala
- Kristýna Řebíčková - schola „Naživo“ – hudba, zpěv
- Opat Želivského kláštera PhDr. ThLic. Jaroslav Jáchym Šimek O.Praem., Mons. Josef Suchár, P. ICLic. Pavel Marian Sokol O.Praem., P. Mgr. Jakub Jan Sarkander Med O.Praem., P. Mgr. Zdeněk Mach, P. Mgr. Vladimír Novák – svěcení a požehnání kapličky a zvonku
- Kristýna Řebíčková - schola „Naživo“ – hudba, zpěv
- Štěpán Hendrych – první zvonění posvěceného zvonku
- **DĚKOVNÁ MŠE SVATÁ POD ŠÍRÝM NEBEM
NA LOUCE ZA KAPLIČKOU**

S úctou oznamuje a zve

Jiří Černý, 539 44 Proseč, Záboří 61 (777337027)

Předávání víry v rodině (2. díl)

1.2 Cíle výchovy ve víře

V předchozí části jsme mluvili o složení rodin, o důležitosti mateřské a otcovské atmosféry v rodině, o důležitém vybavení manželů Duchem Svatým, o misijní podstatě rodiny jako domácí církve a také o důležitém svědectví prarodičů. Nyní se zamyslíme nad tím, co to znamená „mít víru“ a co je víra z pohledu církve, zda je vůbec možné vychovávat v oblasti víry a jaké jsou cíle výchovy ve víře.

Jak lze v rodině chápat pojem víry

Víra je plodem Boží milosti a tajemství, které se otevírá na základě svobodného rozhodnutí člověka. Ze závěrů II. vatikánského koncilu zaznívá, že křesťanská víra je především obrácením se k Ježíši Kristu. I dnes můžeme díky evangelizaci církve slyšet Ježíšovu výzvu: „Obráťte se a věřte evangeliu.“ Víra je osobní setkání s Ježíšem Kristem, znamená rozhodnutí jít v jeho stopách, stát se jeho učedníkem. „Ano“ Ježíši Kristu pro nás představuje v důvěře se plně odevzdat Bohu a s láskou přijmout vše, co nám zjevil. Víra s sebou nese i hlubokou změnu života, proměnu srdce i mysli. Tato proměna života u křesťana je patrná nejen v rodinném a manželském životě, ve vnitřním vztahu k Bohu a v přijímání jeho vůle, ale také v účasti na misijním poslání církve a při výkonu povolání.

Víra je zároveň dar i povolání. Ježíš říká, že člověk může „vidět“ Boha jen čistým srdcem, protože v něm je upřímná otevřenost a touha po Bohu. V této touze se objevuje skutečnost, že člověk je bytostí, kterou Bůh povolává. Víra je též odpovědí na Boží oslovení. Je-li člověk osloven Bohem, nemůže zůstat lhostejný, cítí nutnost zareagovat.

Růst víry v rodině a její vyzrání

Víra, má-li být pevná a probouzející, nesmí být statická, ale naopak musí být vztahem, který vyzrává. Musí být skutečností dynamickou. Jak taková cesta víry probíhá, je patrné jednak z tradice, k jejímž pramenům patří Písmo svaté a jednak z postavení katechetiky, jejímž předmětem je výchova víry. Z pohledu tradice nám již Starý zákon nabízí zajímavý příběh Abraháma nebo Mojžíše, kdy jejich život lze označit jako „cestu víry“. Oni uvěřili Hospodinu, který je povolal, uposlechli a opustili zaběhlý způsob života a přes řadu krizí překonávali veškeré obtíže. I z Nového zákona

Lze vyčíst podobné cesty víry, které začínají obrácením, a to v mnoha případech. Po obrácení vždy následovalo přilnutí ke Kristu a jeho následování.

Proces víry, jejího začátku a vývoje, lze přirovnat k nově narozenému dítěti, které také pomalu roste, vyvíjí se a proměňuje až ke konečné podobě „dokonalého člověka“, jak to řekl apoštol Pavel v listu Efezským: „...dokud nedojdeme všichni k jednotě ve víře a v poznání Božího Syna, k mužné zralosti, k onomu věku, kdy se na nás uskuteční Kristova plnost.“

Pro výchovu dětí ve víře je podstatnou etapou jejich uvádění do života z víry, jedná se o etapu křesťanské iniciace. Iniciace znamená proces přeměny nebo přechodu a velmi souvisí se změnou dosavadního stavu života. Ve smyslu teologickém znamená křesťanská iniciace tajemnou Boží činnost, Boží zásah, který člověka proměňuje přijetím svátosti křtu, eucharistie a bířmování. Iničiační proces obsahuje mnoho nenahraditelných výchovných prvků, je vhodnou formou učení pomocí aktivního získávání vědomostí a dovedností, při kterém uvádí člověka do „tajemství“. Projevuje se zde složka rozumová, emocionální i tendence vůle k jednání, které může být vstřícné nebo odmítavé. Ne ke každé věci máme stabilní postoj, to závisí na procesu zakotvení postoje v naší osobnosti, proto mluvíme o procesu „zakořeňování“ postoje do hloubi osobnosti. Takové postoje se stávají centrem, odkud se řídí život člověka, ovlivňují jeho vnímání, posuzování i disponibilitu.

Pro růst víry členů rodiny je důležité, jak prožívají religiozitu, tj. jak subjektivně chápou a prožívají náboženskou víru, a jak se u nich projevuje navenek. Stává se, že pro dospívající děti je religiozita rodičů nepřijatelná nebo je nepřítahující. Později to může být důvodem, proč mladí lidé opustí víru. Spiritualita je nedílná součást osobnosti člověka, která se projevuje mj. touhou poznat smysl základních životních skutečností a touhou po něčem či někom, kdo přesahuje hranice života zde na zemi. Pokud jsou tyto vnitřní touhy uspokojeny zprostředkováním setkání s živým Bohem, pak se člověk cítí v křesťanské víře dobře a dokáže se otevřít působení Ducha Svatého a ve své víře růst.

Oblasti náboženské zralosti v rodině

Cesta víry má vést k náboženské zralosti víry. Bůh má pro každého člověka připraven svůj plán a my se snažíme se s ním ztotožnit, přijmout ho. Můžeme mluvit o těchto cílech:

- Přijetí sebe sama, být vděčný za to, co jsem, být otevřený vůči druhým a naslouchat svému vnitřnímu hlasu.
- Setkávání s Ježíšem Kristem, s dokonalým člověkem, to znamená vidět Ježíše ve společenství křesťanů a učit se svěřovat svůj život Matce církve, Marii.
- Začleňování se do společenství věřících, do církve a milovat ji, i přesto, že je chybná.
- Rozpoznávat v církvi vlastní povolání. To představuje uvědomovat si své vlastní dary i omezení, umět prožívat radost s druhými a rozvíjet svůj osobní vztah s Bohem.

Jedná se o cíle, ke kterým se jen blížíme, těžko je můžeme zde na zemi dosáhnout. A i když víme, že zralosti víry v plném slova smyslu nedosáhneme, má přesto smysl se o to neustále snažit. A to, zda se nám to daří, je možné posoudit z následných oblastí lidských „projevů“ - rozumových, citových a v oblasti jednání.

Oblast rozumová - už pokoncilní katecheze dává jasně najevo, že člověk nemůže ke zralému křesťanskému postoji dojít bez vědomostí. To znamená, že musíme usilovat o informace ve víře a jejich prohlubování, musíme se učit o své víře mluvit před druhými, umět vysvětlit, proč vyznáváme víru, co nás k tomu vede. Křesťan, který vyžívá ve víře, se vytrvale učí o své víře mluvit, aby se naučil o ní mluvit způsobem, kterému budou posluchači rozumět. Nachází si vždy čas k tomu, aby své náboženské vzdělání a poznání neustále prohluboval a doplňoval.

Oblast citová - zralá víra rozvíjí citový rozměr postoje, na rozdíl od fanatismu, který vychází z přehnaného zájmu o prosazení se nebo z dětinskosti. Křesťan žije z víry právě proto, že věří a vidí vnitřní hodnoty víry, proto jiné důkazy už nevyžaduje. Zralý člověk se nebojí změn, které v životě přijdou, protože je vnímá jako součást růstu. Charakteristikou zralé víry je vstřícnost, sdílnost a schopnost přijímat všechny důsledky plynoucí ze života víry.

Oblast jednání - každá zrající víra se musí projevovat skutky, protože víra bez skutků je víra mrtvá. Těmi skutky však nelze chápat jen pouhou náboženskou praxi, zralá víra se projevuje uvědomělou a trpělivou účastností pro společné dobro ve farnosti nebo obci. Důležitým jevem u zrající víry je důslednost. Z každé činnosti, kterou děláme, má vyzářovat víra, kterou vyznáváme, má být viditelná jednota mezi tím, co prožívám a tím, co vyznávám. V této oblasti je dobré připomenout možnost účasti na životě farnosti zapojováním dětí do jim přiměřených služeb, např. ministrantů, zpěváků (v dětské škole), v misijním klubku, při přípravě obřadů nebo při dalších aktivitách ve farnosti.

1.3 Poslání a úkoly katecheze

Pro evangelizaci platí princip „výchovou evangelizovat a evangelizaci vychovávat“ a tento princip je třeba používat i pro katechezi jako základ cesty předávání a výchovy křesťanské víry. Katecheze má několik úkolů a jedním z nich je podporovat a posilovat postoj víry. Nestačí jen člověka přivést k vyznání víry, proto má následovat výchova víry formou trvalé katecheze, aby se víra upevňovala a vyžívala. Zde je otevřené pole pro rodiče už malých dětí, aby jim vyprávěli o Ježíši, četli příběhy z Bible a podávali jim je způsobem srozumitelným a přiměřeným jejich věku.

Dalším úkolem katecheze je přivádět děti k plné znalosti křesťanského poselství. Přilnutí k víře vyžaduje poznání obsahu této víry. Je nezbytné, aby se rodiče, manželé sami vzdělávali četbou Písma svatého a křesťanských publikací, podle možnosti se účastnili vzdělávacích kurzů a také tuto nabídku ve farnosti nebo od jiné křesťanské instituce požadovali. Velmi přínosná je katecheze dětí s rodiči konaná v rodinném nebo farním prostředí v období před křtem a po křtu dítěte, která je zaměřená na pomoc rodičům objevit a posílit svoji víru a také svůj vztah k farní obci.

Úkolem katecheze je také vychovávat ke křesťanskému jednání. Především má vychovávat a učit modlitbě. Je-li

katecheze doprovázena atmosférou modlitby, pak pronikání do křesťanského života dosahuje správného rozměru. Máme se učit modlit s Ježíšem, stejně jako On učil své učedníky a obracel se při tom ke svému Otci. Zde je nejvíce otevřený prostor pro živé svědectví rodičů, kteří, když žijí skutečnou víru nesenou v každodenní modlitbě, vytvářejí prostředí vhodné k růstu víry dětí.

Katecheze nás má vychovávat i při uvádění do liturgického a svátostného života. Učíme se poznávat význam liturgie a svátostí a také vychovávat nové učedníky Ježíše Krista k uskutečňování liturgického života, do kterého patří děkování, modlitba, důvěrná prosba, pokání nebo řeč různých symbolů. Liturgie je vrchol, ke kterému směřuje činnost církve a pro rodinu by měla být pevnou součástí její katecheze.

Dalším úkolem ve výchově ke křesťanskému jednání je morální formace. Ježíš nám předkládá v Horském kázání nového ducha, ducha blahoslavenství, kterým navazuje na Desatero a ve kterém nám předkládá morální vzory. Má velkou oslovující sílu, ale jen tehdy, jestliže k hlásanému slovu umíme nabídnout také slovo žité! Stejně jako Ježíš byl vzorem pro své učedníky, musí i rodiče svými postoji předávat dětem svědectví o morálních zásadách. Avšak i věřící z farního společenství svým chováním a vystupováním působí na děti a svědčí o křesťanské morálce.

Neméně důležitou úlohou katecheze je výchova k životu ve společenství a k misii. Už II. vatikánský koncil „burcuje“ pastýře, aby probouzeli ducha společenství. Misijní poslání církve lze aplikovat i na farní společenství, například zapojením rodičů a dětí do Misijního klubka Papežského misijního díla, adopcí dětí na dálku z některých afrických zemí, ale i v rodině lze pěstovat misijního ducha vedením dětí pomáhat nemocným, starým a potřebným lidem.

1.4 Přehled hlavních aktivit při „předávání“ pokladu víry

Z celé první kapitoly vyplývá, že předávání daru víry jako pokladu pro celý život je úkolem celé rodiny a vyžaduje aktivitu všech jejích členů. Krátce je shrňme:

- Vytvářet v rodině láskyplnou atmosféru, aby děti od útlého věku mohly vnímat otcovskou Boží lásku.
- Dávat v každodenním běžném životě dětem příklad svou ochotou, vlídností a pomocí.
- Uplatňovat v rodině katechizaci svědectvím vlastního života rodičů, prarodičů i ostatních členů rodiny.
- Vést děti k modlitbě a k jejich účasti na svátostech a liturgii (ne pouze nedělní).
- Mít přehled o působení „výchovných“ vlivů na dítě mimo domov a reagovat na ně.
- Svě náboženské vzdělání prohlubovat a doplňovat, účastnit se katechezí pro dospělé ve farnosti.
- Vést děti k aktivní účasti ve farnosti a zapojovat je do jim přiměřených služeb.
- Trvale rozvíjet dar víry formou katecheze ve všech výše popsanych oblastech, aby platil princip „výchovou evangelizovat a evangelizaci vychovávat“.

jáhen Josef (pokračování příště)

Milí farníci,

rádi bychom Vás informovali o naší reakci na postoj města týkající se určujících žaloby na město Proseč, o které jsem se již zmínil v minulém čísle časopisu. Jako farnost jsme poslali otevřený dopis členům Zastupitelstva města Proseč, abychom poopravili některá tvrzení a jednostranné názory, které byly zveřejněny. Neboť tento dopis město veřejně vyvěsilo na internetových stránkách, dovolujeme si ho uveřejnit v našem časopise. Doufám, že Vám pomůže lépe pochopit celou kauzu a ukáže na důvody, proč jsme žalobu nestáhli. Dále však s městem Proseč pokračujeme ve spolupráci na dalších projektech (např. Úprava nového hřbitova). Věřím, že dokážeme nepříjemnou situaci ohledně navrácení pozemků proměnit s Boží pomocí ke všeobecnému dobru.

Zdeněk Mach

Otevřený dopis členům Zastupitelstva města Proseč

Žaloba Římskokatolické farnosti Proseč u Skutče podaná na město Proseč

Vážený zastupitelé města Proseč,

v posledním čísle Prosečského zpravodaje 2-3/2016 zveřejnil pan starosta Jan Macháček článek o žalobě, kterou podala Římskokatolická farnost Proseč u Skutče na město Proseč. Následně pan starosta i místostarosta sdělovali své postoje k tomuto tématu do tisku, rozhlasu i televize. My nyní reagujeme na tyto zveřejněné informace, protože naše zjištění a fakta se s nimi značně rozcházejí. Pro zachování objektivitu považujeme za důležité reagovat na zavádějící informace a doufáme, že našemu vysvětlení budete věnovat pozornost. Také jsme připraveni na osobní setkání a vysvětlení těchto našich stanovisek. Věříme, že níže uvedené přispěje k objektivnímu posouzení celé události a zlepšení našich vztahů, na kterých nám záleží.

V mediální komunikaci jsme ze strany vedení města zaznamenali následující:

1) Je nepravdivá informace: že „...dle vyjádření Ministerstva kultury ... je jasné patrné, že majetek v držení obcí a měst, který byl zapsán přechodem na obce v devadesátých letech, je součástí finančních náhrad a nebude církvím vrá-

cen.“

2) Je nepravdivá informace, že „...Královéhradecké biskupství požádalo za místní farnost o finanční náhradu za předmětné pozemky uvedené v žalobě... že peníze z finančních náhrad pravděpodobně nedorazí do Proseče, protože je biskupství přerozdělá na jiné „potřebnější“ farnosti.“

3) Je nepravdivá informace: „...Žaloba je v přímém rozporu s dohodami mezi českým státem a jednotlivými církvemi... je nutné v žalobě uplatněný nárok zásadně odmítnout, a to z důvodů nejen právních, ale i morálně etických.“

4) Je nepravdivá informace, že „...bez varování a předchozího jednání jsme obdrželi novoroční přání v podobě žaloby jako poděkování za dlouholetou podporu a spolupráci.“

5) Není zcela pravdivá informace, že „...Za posledních 5 let jsme financovali opravy 4 křížků, opravy církevních kapliček, spravujeme a opravujeme hřbitov v majetku církve, podporovali jsme finančně kulturní a společenské akce pořádané římskokatolickou farností. Finančně je možné zmíněnou 5-letou podporu vyčíslit na více než 500 tisíc Kč.“

6) Je nepravdivá informace, že „... nebráníme se uzavření dohody, která soudní spor ukončí.“

7) Je nepravdivá informace, že: „...v lokalitě koupaliště je záměrem města vytvořit naučnou stezku, vodní nádrž a opravit přírodní koupaliště, ale v důsledku žaloby s pozemky nelze nakládat a projekt musí zůstat v šuplíku.“

8) Je nepravdivá informace, kterou pan místostarosta uvedl v rozhovoru pro Mladou frontu DNES dne 11. 4. 2016, kde uvádí: „Nevíme, jaké záměry s pozemky mají, ale obáváme se toho, aby znovu neotevřeli kamenolom.“

Níže uvádíme bližší vysvětlení k jednotlivým bodům.

ad 1) Nic takového, co uvádí pan starosta, však z dokumentu ministerstva zřejmé není a ani to takto obecně, jednoduše, jak to pan starosta prezentuje, nelze vysvětlovat. Vyjádření Ministerstva kultury ČR k možnosti konkretizace majetku, za nějž římskokatolická církev obdržela finanční náhradu podle zákona č. 428/2012 Sb. (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), je následující:

„Finanční náhrada je paušální. Její výše byla stanovena v relaci k té části původního církevního majetku, který se oprávněným osobám nevydává, protože nesplňuje podmínky stanovené pro vydání podle § 6 až 8 zákona č. 428/2012 Sb. Rozdíl mezi hodnotou původního církevního majetku a hodnotou církevního majetku, který může vydat Státní pozemkový úřad a Lesy ČR, pak činí součet finančních náhrad pro dotčené církve a náboženské společnosti. Na výši finanční náhrady však nemá vliv kolik majetku a v jaké hodnotě bude skutečně vydáno oprávněným osobám. Vzhledem ke konstrukci finančních náhrad nelze předem určit, zda je určitá věc pokryta finanční náhradou či nikoli. Primárně musí být určeno, zda se vydá, či nevydá. Pokud věc vydána může být, platí, že není pokryta finanční náhradou. Pokud některá věc z původního církevního majetku vydána být nemůže, platí, že je vypořádána formou finanční náhrady. Předem proto neexistoval seznam věcí, které mohou být vydány, ani seznam věcí, které vydány být nemohou. Z hlediska zákona č. 428/2012 Sb. nemůže nastat situace, aby některá věc z původního církevního majetku byla vypořádána jak naturální restitucí, tak finanční náhradou.“

Pravdou je, že při přípravě na restituce Královéhradecké biskupství do Prahy posílalo soupisy majetku, kde bylo uvedeno, kolik pozemků bylo státem znárodněných a kolik pozemků by se z toho nevydávalo (veřejně přístupné na webových stránkách Ministerstva kultury ČR). Existují tedy jakési věcné seznamy pozemků, ale ty mají pouze formu pracovních dokumentů.

Další skutečností je, že zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi pamatoval také na to, že mohou nastat situace, jako je právě v naší prosečské farnosti, že některé nemovitosti mohly být převedeny ze státu na obce chybně a přímo to tento zákon umožňuje řešit, a to nezávisle na uzavřené dohodě o vyrovnání restitučního majetku. Konkrétně se jedná o § 18 zákona č. 428/2012, který říká:

„Oprávněná osoba může podat soudu žalobu o určení vlastnického práva státu z důvodu, že věc z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona převedena nebo přešla z majetku státu do vlastnictví jiných osob v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, nebo v rozporu s ustanovením § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.“

Restituční zákon už tedy počítal s tím, že takové případy nastanou, ale neříká nic o tom, že když soud rozhodne o navrácení některých pozemků, že by se měla upravovat finanční náhrada. Ta finanční náhrada je, i podle názoru mnoha odborníků (ekonomů a profesorů z vysokých škol), výhodná především pro stát, proto zákon umožňuje, aby dodatečně mohla oprávněná osoba, tedy např. farnost, zpochybnit u soudu dřívější převody nemovitostí ze státu na jiné právnické osoby (obce, kraje, firmy). V žádném případě to není tak, že bychom něco chtěli dostat dvakrát, jak to vedení města prezentuje. Pouze využíváme zákonné možnosti, aby soud přezkoumal, zda předmětné pozemky jsou i nadále majetkem státu. Zákon č. 172/1991 Sb. (zákon o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí) umožňoval v devadesátých letech vracet obcím majetek, ale musely být splněny následující podmínky – muselo jít o majetek, který ve stanovené době náležel České republice, právo hospodaření měl právní předchůdce obce, tj. národní výbor, a s tímto majetkem MNV také musel skutečně hospodařit. A jak to bylo, je nám dobře známe – pozemky nebyly historickým majetkem města, město je nekoupilo, nesměnilo, ale pouze ohlášením připsalo na svůj list vlastnictví. Tehdejší místní národní výbor na pozemcích nehospodařil, pouze využíval formální právo hospodaření – pozemky pronajímal zemědělskému družstvu a v lomu se sice těžilo, ale těžil státní podnik, ne MNV. Zákonodárce však měl v úmyslu dle názoru Ústavního soudu převést do majetku obcí jen ten majetek, který národní výbory využívaly k plnění svých úkolů. Takže tyto zákonné podmínky nebyly splněny (i když představitelé města tvrdí, že podmínka hospodaření splněna byla, protože plochu o rozloze přibližně tři čtvrtě hektaru za lomem kolem roku 2000 zalesni-

li).

Další zákonnou podmínkou k uplatnění nároku byla povinnost obce ohlásit přechod tohoto majetku katastrálnímu úřadu do 1 roku od účinnosti zákona, do 24. 5. 1992. Obec to učinila, ale s více jak ročním zpožděním.

Z uvedeného je patrné, že podmínky přechodu farních pozemků na obec nebyly naplněny a pozemky tedy měly být podle § 29 zákona č. 229/1991 Sb. blokovány. Při ohlašování tohoto majetku obcemi na katastrálních úřadech nikdo nepřezkoumával to, jestli uvedené podmínky byly skutečně plněny a pozemky byly přepisovány na obce na základě pouhého jednostranného ohlášení.

ad 2) To, že finanční náhrada není za konkrétní pozemky, jsme vysvětlili v bodě ad 1). Informace je tedy chybná a zavádějící.

ad 3) Dohoda mezi státem a církvemi byla vyjádřena zákonem č. 428/2012 Sb. a v tomto zákoně je uvedena i legální (právní) možnost podat soudu žalobu o určení vlastnického práva státu k nemovitosti. Jde o určující žalobu, která není zaměřena proti stávajícímu ani proti minulému vedení města. Dohoda ve smyslu, jak ji uvádí pan starosta, nebyla dojednána, to by jinak nemusel zákon č. 428/2012 Sb. o majetkovém vyrovnání s církvemi obsahovat uvedený paragraf 18, který tuto cestu umožňuje.

ad 4) V prosinci 2015, tedy před podáním žaloby, byl pan starosta zástupcem farnosti (Mgr. Zdenkem Machem) osobně o žalobě informován, byl uveden do situace a na základě tohoto jednání byly 3 pozemky, které město nezbytně potřebuje ke svým aktivitám, vyjmuty ze žaloby. I když se jednalo o pozemky menší plochy, byl to vstřícný krok.

ad 5) Co se týká opravy čtyř křížků – sakrálních objektů, my si velmi vážíme toho, že město má zájem o renovaci těchto církevních symbolů, které mají nejen náboženský význam, ale také poukazují na konkrétní historickou událost týkající se předchozích generací. Musíme však podotknout, že město investovalo do svého majetku, protože před čtyřmi lety byly uvedené objekty - křížky převedeny do vlastnictví města.

Co se týká hřbitova, tak jeho provozování je službou ve veřejném zájmu zajišťovanou obcí nebo městem. Dá se tedy říci, že město je povinno zajistit provozování veřejného pohřebiště. Proto je hřbitov dlouhodobě pronajat městu. Finanční podpora naší farnosti od města v období let 2011 až 2015 byla dle našich účetních výkazů následující: rok 2011 0 Kč, rok 2012 2 tis. Kč, rok 2013 29 tis. Kč, rok 2014 18 tis. Kč, rok 2015 18 tis. Kč. Nejedná se tedy o více jak půlmilionovou dotaci, jak pan starosta informuje občany, ale o dotaci v hodnotě celkem 67 tisíc Kč. Avšak i za těchto 67 tisíc Kč během 5 let Pán Bůh zaplatí!

ad 6) Dohodou, kterou má na mysli vedení města, je pouze jediný krok, a to stažení žaloby z naší strany, byť za předpokladu odstupného. My jsme hned při našem prvním jednání v únoru 2016 nabídli vedení města, aby si určilo pozemky, které potřebuje ke svým aktivitám nebo chystaným projektům, abychom o nich mohli následně jednat. Vedení města na tuto nabídku nereagovalo a při dalším jednání v březnu navrhlo pouze jedinou formu dohody – když stáhne žalobu, bude město farnosti vyplácet každoročně finanční kompenzaci ve výši ročního nájemného z pozemků. My jsme o této alternativě vážně uvažovali, i když nabízená finanční výše neodpovídala hodnotě pozemků a především jejich plánovanému zhodnocení v budoucnosti. Nakonec jsme ale rozhodli, že žalobu stahovat nebudeme, ale byli jsme připraveni na další jednání s vedením města. Když jsme začátkem dubna dojednávali schůzku a sdělili jsme panu starostovi, že naše návrhy k dohodě neobsahují stažení žaloby, pan starosta o toto jednání nestál. Jen pro Vaši představu, chtěli jsme nabídnout prodej nebo směnu části pozemků u koupaliště, kde má město záměr vytvořit přírodní koupaliště a oddechovou zónu, dále pronajmout lokalitu Pánova kopce apod.

ad 7) Již v únoru 2016 dostalo vedení města od zástupců Římskokatolické farnosti Proseč a Královéhradeckého biskupství nabídku vybrat si pozemky, které potřebuje právě k těmto aktivitám, abychom se mohli společně dohodnout na řešení a nebránili městu v dalším postupu. Město ale na nabídku nereagovalo.

ad 8) Prosečská radnice má k dispozici několik vyjádření s jasně zamítavým - nesouhlasným stanoviskem římskokatolické farnosti k povolení těžební činnosti – k plánu zajištění lomu Proseč. První je z prosince r. 2014, další z března r. 2015 (viz. usnesení Obvodního báňského úřadu Hradec Králové ze dne 12.8.2015) a z července r. 2015, ve kterém navíc uvádíme, že chceme podpořit město Proseč v záměru zajištění klidové zóny v uvedené lokalitě a že souhlasíme s návrhem města na zrušení dobývacího prostoru tohoto lomu. Na náš požadavek o vysvětlení stanoviska zveřejněného v rozhovoru pro Mladou frontu DNES pan místostarosta nereagoval.

Vážení zastupitelé, závěr, který je potřeba vyvodit, ponecháme plně na Vás. My doporučujeme, aby obě strany, město i farnost, nechaly rozhodnutí na nezávislém soudu. Pokud soud rozhodne, že pozemky i nadále mají patřit městu, budeme to plně respektovat. Pokud ale soud rozhodne, že patří státu a stát je následně předá zpět svému majiteli, farnosti, jsme ochotni část z těch pozemků, které bude město potřebovat ke svým aktivitám, městu pronajmout, směniti či prodat. V každém případě chceme i nadále s městem spolupracovat a dobře vycházet.

Protože Římskokatolická farnost Proseč u Skutče byla vedením města v Prosečském zpravodaji v souvislosti se žalobou prezentována velmi negativně, žádáme Vás tímto, aby se zněním tohoto dopisu byla seznámena i veřejnost. Děkujeme.

S pozdravem

Mgr. Zdeněk Mach, administrátor a Bc. Josef Roušar, jáhen

Kalendář

O prázdninách mše sv. v Proseči v pondělí a ve čtvrtek budou pouze podle ohlášení neděli předem.

NE 26. 6.	13. neděle v mezidobí	
	<i>Perálec:</i>	11.00 poutní mše svatá
	<i>Nové Hrady:</i>	17 - 19 svátost smíření, adorace
ST 29. 6.	slavnost sv. Petra a Pavla	
	<i>Nové Hrady:</i>	8.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
PÁ 1. 7.	<i>Nové Hrady:</i>	8.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.00 mše sv. na zakončení šk. roku táborák a rozloučení s o. Zdeňkem
SO 2. 7.	<i>Chotovice:</i>	16.30 poutní mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
NE 3. 7.	14. neděle v mezidobí	
	<i>Proseč:</i>	9 - 19 celodenní adorace
	<i>Proseč:</i>	17 - 19 svátost smíření
ÚT 5. 7.	slavnost sv. Cyrila a Metoděje	
	<i>Proseč:</i>	8.00 mše sv.
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30 mše sv.
	<i>Perálec:</i>	11.00 mše sv.
ČT 7. 7.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 8. 7.	<i>Česká Rybná:</i>	15.30 mše sv. v domě u Černíků
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
NE 10. 7.	15. neděle v mezidobí	
ST 13. 7.	<i>Nové Hrady:</i>	po mši sv. setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	po mši sv. setkání nad katechismem
SO 16. 7.	<i>Hradec Králové:</i>	9.30 jáhenské svěcení
NE 17. 7.	16. neděle v mezidobí	
	<i>Příluka:</i>	15.00 poutní mše sv.
NE 24. 7.	17. neděle v mezidobí	
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30 poutní mše sv., farní den
	<i>Nové Hrady:</i>	15 - 17 svátost smíření, adorace
<i>P. Zdeněk Mach bude od 25. července do 1. srpna na SDM</i>		
<i>Pořad bohoslužeb bude upřesněn později.</i>		
NE 31. 7.	18. neděle v mezidobí	
	<i>Tuto neděli budou v našich farnostech pouze bohoslužby slova.</i>	
	<i>Proseč:</i>	8.00 bohoslužba slova
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30 bohoslužba slova
ČT 4. 8.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 5. 8.	<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
NE 7. 8.	19. neděle v mezidobí	
ST 10. 8.	<i>Nové Hrady:</i>	po mši sv. setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	po mši sv. setkání nad katechismem
PÁ 12. 8.	<i>Česká Rybná:</i>	15.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.

Proseč intence a čtení

čtení a žalmý cyklus C

- 26.6. Za Bohuslava Hromádku, syna Lukáše a celou rodinu.
čt: Božena Hromádková, Anežka Ječmenová
- 29.6. Na úmysl dárce.
- 1.7. Na smír Nejsvětějšího srdce Ježíšova, za kněžská, řeholní a misijní povolání.
- 2.7. Na smír Neposkvrněného srdce Panny Marie, za mír ve světě a za obrácení hříšníků.
- 3.7. Za Miroslava a Aloisii Zvárový a Josefa Bureše a živé i zemřelé z toho rodu.
čt: Adélka a Baruška Zvárový
- 4.7. Za živé i zemřelé z rodiny Soukalovy a Vopařilovy
- 6.7. Za Miloslava a Marii Sodomkovy a jejich rodiče.
- 8.7. Za sestru Kateřinu Jaroslavu Soukalovou – k pátému výročí.
- 9.7. Za rodinu Nekvindovu a Odehnalovu.
- 10.7. Za rodinu Břeňovu a Lněničkovu, za živé a zemřelé.
čt: manželé Roušarovi (Ohrada)
- 11.7. Na poděkování.
- 13.7. Za Jana Groulíka a rodiče.
- 14.7. Poděkování za společný život a ochranu.
- 15.7. Za rodinu Chrudimskou.
- 16.7. Za rodiče Košňarovy, Jilkovy a Třasákovy.
- 17.7. Za rodinu Mencovu a Vaňousovu.
čt: manželé Taláckovi ml.
- 21.7. Za Marii Dastychovou, manžela a sourozence
- 24.7. Za Danu Brabcovou, manžela a celou rodinu.
čt: Božena a Miroslav Vobejdovi
- 27.7. Poděkování a za Boží požehnání a ochranu Panny Marie za syna Zdeňka.
- 31.7. Za Josefa Dostála, bratra Vladimíra, rodiče obojí strany a živé a zemřelé toho rodu.
čt: manželé Taláckovi st.
- 5.8. Na smír Nejsvětějšího srdce Ježíšova, za kněžská, řeholní a misijní povolání.
- 6.8. Na smír Neposkvrněného srdce Panny Marie, za mír ve světě a za obrácení hříšníků.
- 7.8. Za Janu a Adolfa Dostálový a celý rod.
čt: Eva Davidová, Marie Sodomková
- 8.8. Za Václava Košňara, manželku a syna.
- 14.8. Za Pavla Víška a rodiče.
čt: Eva Skalníková, Marie Víšková
- 19.8. Za manžele Králový, dceru a jejich rodiče.
- 21.8. Za rodiny Odehnalovu, Rabovu a Švecovu.
čt: manželé Odehnalovi
- 24.8. Na úmysl dárce.
- 26.8. Za Josefa Malinského, syny Josefa a Jiřího a celou rodinu.
- 28.8. pouť Luže **čt: Roušar Josef ml., Roušarová Zuzka**
- 2.9. Na smír Nejsvětějšího srdce Ježíšova, za kněžská, řeholní a misijní povolání.
- 3.9. Na smír Neposkvrněného srdce Panny Marie, za mír ve světě a za obrácení hříšníků.
- 4.9. Za rodiče Halamkovy a celý živý i zemřelý rod.
čt: Adélka a Baruška Zvárový
- 8.9. Za zemřelého dědečka, jeho rodiče, sourozence a duše v očistci.
- 10.9. Za Jana Černého, otce a celou rodinu.
- 11.9. Za Anežku Lacmanovou, manžela, syna a dceru.
čt: Jana Lacmanová, Jana Netolická
- 12.9. Za Josefa Bartoše, manželku a sourozence.
- 14.9. Za manžele Dvořákovy a Švecovy.
- 18.9. Za Josefa Kašpara a rodiče z obojí strany.
čt: Jana Hromádková, Jan Boštík
- 21.9. Za rodiny Soukalovu a Odehnalovu.
- 23.9. Za Aloisii Vobejdovou, manžela a syna.
- 25.9. Za rodiče Javůrkovy. **čt: manželé Odehnalovi**
- 28.9. Za Václava Střiteského a živé a zemřelé z toho rodu.
čt: Kačka a Jiřík Taláckovi
- 2.10. **čt: manželé Dastychovi**
- 16.10. **čt: Eva Rabová, Andrea Odehnalová**
- 23.10. **čt: Růžena Soukalová, Marta Odehnalová**
- 30.10. **čt: manželé Košňarovi (od křížku)**

Perálec intence

- 26.6. Za Josefa Nešetřila, rod Krčilů a rod Nešetřilů.
 3.7. Za Ladislava a Anežku Kulhavých, oboje rodiče a švagrovou Růženu.
 5.7. Za Václava Pokorného, syna Václava a za živé i zemřelé rodu
 10.7. Za Milenku Sodomkovou, rodiče Tomáše a Ludmilu Vágnerovy.
 17.7. Za Josefa Nešetřila, celý rod a rod Krčilů.
 24.7. Za rod Renzů a Špíchalů, živé i zemřelé.
 31.7. Za Miloslava Vostřela, jeho dvě manželky a rodiče a
 4.8. Za Václava a Kateřinu Vodstrčilovou a jejich děti s rodinami.
 7.8. Za Justina Michla.
 14.8. Za Františka a Vítězslava Reslovy, rodiče a
 21.8. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
 4.9. Za Aloise Špíchalů, manželku a děti.
 11.9. Za Annu Vágnerovou, její rodiče, sourozence a celý rod.
 25.9. Za Václava Pokorného, otce, tchána a celý rod.

Nové Hradý intence a žalmy

- 26.6. Za Zdeňka Sokola a rodiny jeho dětí.
ž: Karel Vopařil
 1.7. Za rodiče Odehnalovy a rodiny jejich dětí.
 3.7. Za Marii Halouskovou a manžela. **ž: Petr Poslušný**
 6.7. Za živé i zemřelé členy rodiny Chadimovy a Novákovy.
 10.7. Za rodiče Niklovy, Černínovy a rodiče a sourozence z obojí strany. **ž: Romana Poslušná**
 13.7. Za odpuštění, smíření rodin a dětí a upevnění víry v rodinách.
 17.7. Za dar víry pro děti a vnoučata. **ž: Dáša Nováková**
 20.7. Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovy a Novákovy.
 24.7. Za Marii Linhartovu, manžela a rod Drobných.
ž: Vendula Nováková
 27.7. Za zemřelého Jaroslava Stoklasu a jeho živou rodinu.
 31.7. Za Boženu Vávrovu, manžela a obojí rodiče.
ž: Anežka Nováková
 3.8. Za Josefa Kopeckého, manželku a rodiče z obojí strany.
 5.8. Za Helenu a Aloise Špíchalovi a za duše v očistci.
 7.8. Za Josefa Brůnu, manželku a živé i zemřelé z toho rodu. **ž: Michal Novák**
 10.8. Za Libuši Zahradníkovou, manžela a rodiče.
 14.8. Za Josefa Holomka, manželku, rodiče, celý rod a rod Urbánků. **ž: Karel Vopařil**
 17.8. Za Jaroslava a Marii Pohorskovi a zemřelé toho rodu.
 21.8. Za Marii Lukešikovou a manžela. **ž: Dáša Nováková**
 24.8. Za Josefa Sokola a rodiče a Jaroslava Zelenku.
 31.8. Za Václava Kladivu, Anežku a Josefa Škeříka.
 4.9. Za Marii a Stanislava Sokolovi a rodiče z obou stran.
ž: Petr Poslušný
 7.9. Na poděkování za zdar operace a za uzdravení.
 11.9. Za manžele Novotnovi, děti, vnoučata a pravnoučata. **ž: Vendula Nováková**
 14.9. Za Marii a Josefa Bartoše a rodiče z obojí strany.
 18.9. Za Marii Mihovou a rodiče. **ž: Anežka Nováková**
 21.9. Za Františka Veselíka, za Růženu a Josefa Cenera a rodinu Sekerovu.
 25.9. Za Martina Sádeckého, Jaroslava Karala, Janu Sádeckou a ze jejich rodiny. **ž: Michal Novák**
 28.9. Za Václava Staňka, manželu a jejich děti.

Kalendář

NE 14. 8. 20. neděle v mezidobí

PO 15. 8. slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Nové Hradý: 17.00 mše sv.

Proseč: 18.30 mše sv.

NE 21. 8. 21. neděle v mezidobí

Nové Hradý: 17 - 19 svátost smíření, adorace

ČT 25. 8. Perálec: 17.00 svátost smíření
18.30 mše sv.

PÁ 26. 8. Proseč: 17.00 mše sv.
po mši sv. zakončení prázdnin - táborák

SO 27. 8. Nové Hradý: 17.00 zakončení prázdnin - táborák
Proseč: 19.30 mše sv.

NE 28. 8. 22. neděle v mezidobí

Poutí farností na Chlumeck u Luže, mše sv. v 11.30.

Ve farnostech nebudou nedělní mše sv.

Proseč: 17 - 19 svátost smíření, adorace

P. Vladimír Novák bude na dovolené od 22. srpna do 16. září.

Pořad bohoslužeb bude upřesněn později.

NE 4. 9. 23. neděle v mezidobí

Žehnání školákům, učitelům a školních pomůcek.

NE 13. 9. 24. neděle v mezidobí

NE 18. 9. 25. neděle v mezidobí

Nové Hradý: 8.00 mše sv.

Proseč: 10.00 mše sv., biřmování, farní den

NE 25. 9. 26. neděle v mezidobí

Proseč: posvícení

ST 28. 9. slavnost Svatého Václava

Proseč: 8.00 mše sv.

Nové Hradý: 9.30 mše sv.

Perálec: 11.00 mše sv.

• Pravidelné bohoslužby

Proseč: NE 8.00, PO 7.45, ST 18.30, ČT 7.45, PÁ 18.30, SO 18.30
 Nové Hradý: NE 9.30, ST 8.00, Perálec: NE 11.00

• Modlitba růžence vždy 30 min. před mší sv.

• Svátost smíření vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také, jak je uvedeno v kalendáři.

• Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.

• Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností: www.farnispolecenstvi.cz

Časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč, Nové Hradý a Perálec.

Duchovní správa: Mgr. Zdeněk Mach, tel.: 603 275 062

e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz.

Uzávěrka příštího vydání: 4. 9. 2016

e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz.